

DET KONGELIGE
SOSIALDEPARTEMENT

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Deres ref
2003/433

Vår ref
03/01481 ABA VBS

Dato
28.11.2003

Svar på høring av NOU 2003:14 om bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven

Det vises til brev fra Miljøverndepartementet av 20. mai 2003 m/ vedlegg.

Kommunens helse- og sosialtjeneste har ikke lenger egne lovfestede plankrav. Hensynet til planer skal for denne sektoren ivaretas innenfor den totale kommuneplanleggingen.

For å bedre planprosessene er det viktig, som utvalget kommenterer, at det foretas enn sterkere kobling mellom planene og gjennomføringsvirkemidlene, herunder økonomiplanen. Ett virkemiddel for å knytte samfunnsdelen av kommuneplanen tettere opp mot kommunens ressursbruk og prioriteringer er å forankre denne delen av kommuneplanen i kommuneloven. Kommuneloven representerer den overordnede styringsloven for kommunen og kommunens økonomi vil være en vesentlig faktor for planleggingens omfang og utforming. Til dette kommer at økonomiplanen allerede i dag brukes som handlingsprogram for kommuner.

Dette åpner også muligheter til å forenkle planprosessene i større grad enn utvalget legger opp til, ettersom arealplanleggingens krevende prosedyrer og regelverk i stor grad blir styrende også for kommuneplanens samfunnsdel og handlingsdel.

Lovutkastet er ellers preget av en svært normativ plantenkning, der viktige mål og verdier legges inn i selve lovteksten, og ikke overlater særlig mange spørsmål til planleggingsaktørene. I lovens kap.1 er målene for planleggingen allerede på plass og omfatter alt fra bærekraftig utvikling, gode levekår, estetikk, folkehelse, landskapsvern og samisk kultur til demokrati, samordning og hensynet til både kommunale, nasjonale og internasjonale interesser.

Etter Sosialdepartementets oppfatning bør planleggingen i større grad overlates til de som skal

planlegge. Planlovgivningen bør derfor legge til rette for at ulike aktører og interesser gjennom forhandlinger, diskusjoner og demokratiske beslutninger selv uttrykker sine verdier og mål og selv i større grad blir enige om hvordan de vil legge opp selve planarbeidet.

Skal planleggingen være innovativ og utløse engasjement og ressurser, bør lovverket være litt mer tilbakeholdent både med å formulere mål og nedfelle de kommunikative prosessene i detaljerte prosedyrer.

Med hilsen

Tone Westlie e.f.
avdelingsdirektør

Valgerd Bakka Skauge
rådgiver